

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 336/2023
23.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Милене Рашић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Александра Димитријевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 686/20 од 12.01.2023. године и Вишег суда у Суботици Кж1 31/23 од 10.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 23.05.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Димитријевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 686/20 од 12.01.2023. године и Вишег суда у Суботици Кж1 31/23 од 10.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К 686/20 од 12.01.2023. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је обавезан да плати у корист буџетских средстава Републике Србије у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, те је одређено да ће суд, у случају да окривљени не плати новчану казну у наведеном року, исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. На основу члана 264. став 1. у вези члана 261. ЗКП, окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Одлучено је да трошкови пуномоћника малолетног оштећеног ББ падају на терет буџета Републике Србије, према посебној одлуци, у смислу члана 154. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица. Оштећени ББ је са имовинскоправним захтевом упућен на парницу, у смислу члана 258. став 4. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж1 31/23 од 10.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Димитријевић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП-а, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је суд чињенични опис догађаја из изреке првостепене пресуде погрешно подвео под правну квалификацију кривичног дела из члана 137. став 1. КЗ, те да би окривљени, евентуално, могао кривично да одговара само за ударце које је нанео оштећеном, односно за кривично дело лака телесна повреда. Овакав став одбрана образлаже наводима да је окривљени у конкретној ситуацији реаговао у афекту, како би заштитио своје дете од другог вршњака за кога зна да је склон агресији и вршењу насиља, тако да нечовечног и понижавајућег поступања окривљеног у конкретном случају нема, при чему је једини заштитни објект, који је повређен, било тело оштећеног, а не и нека слобода или право човека и грађанина, из ког разлога се, према ставу одбране, у радњама окривљеног не стичу законска обележја кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. КЗ.

Околности изнете у предметном захтеву одбрана окривљеног АА истицала је и у жалби против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези у образложењу пресуде на страни 2. у ставу 6. и страни 3. у ставу 1. дао довољне и јасне разлоге (прихватајући разлоге суда изнете на страни 8. у ставу 2. и на страни 9. у ставу 1. првостепене пресуде), које Врховни суд прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује. При томе, Врховни суд указује да се код овог кривичног дела радња извршења посматра у сваком конкретном случају.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић